

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/196/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212212969
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2212212969.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zlatice Javorovej a sudcov Mgr. Dušana Čima a JUDr. Jána Mihala v právnej veci žalobkyne: Mestský podnik bytového hospodárstva, s.r.o., M. Corvína 1232/20, 932 01 Veľký Meder, IČO: 34 112 502, zastúpenej splnomocnenkyňou: Mgr. Eva Gulyášová - Advokátska kancelária, s.r.o., Alžbetínske námestie 328, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 47 251 166, proti žalovaným: 1/ F. M., nar. XX. R. XXXX, trvalo bytom U. Y., t. č. bytom U. Y., R. XXXX/XX, zastúpený advokátom: JUDr. Ing. Štefan Neszméry, Námestie priateľstva 2172/31, 929 01 Dunajská Streda, 2/ J. M., rod. Y., nar. XX. R. XXXX, bytom U. Y., R. XXXX/XX, o vypratanie bytu, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 3. júna 2013 č. k. 12C/128/2012-67 v znení uznesenia zo 14. októbra 2014 č. k. 12C/128/2012-94 a uznesenia z 3. novembra 2014 č. k. 12C/128/2012-109, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej m e n í tak, že obaja žalovaní sú povinní vypratať byt č. XX v stavbe súp. č. XXXX, vedenej na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. U. Y., nachádzajúcej sa na adrese U. Y., R. XXXX/XX a to do jedného mesiaca.

Žalobu žalovaných o zaplatenie investícií v y l u č u j e na samostatné konanie.

V časti trov konania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že obaja žalovaní sú povinní žalobkyňi zaplatiť náhradu trov prvostupňového konania v sume 240,72 eur na trovách právneho zastúpenia a v sume 99,50 eur na iných trovách, všetko splnomocnenkyňi žalobkyne do 3 dní.

Obaja žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne žalobkyňi zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania v sume 275,34 eur a to splnomocnenkyňi žalobkyne do 3 dní.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodol, že I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní vystaňovať sa z nájomného bytu č. XX bytového domu súp. č. XXXX v stavbe vedenej na LV č. XXXX pre kat. úz. U. Y., nachádzajúcej sa na adrese U. Y., R. XXXX, byt vypratať a odovzdať žalobcovi v lehote do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku; II. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 240,72 eur na trovách právneho zastúpenia a vo výške 99,50 eur na ďalších trovách, k rukám právnej zástupkyne žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 685 ods. 1, § 710 ods. 1 až 4, § 712a ods. 9 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), vecne uzavretím nájomnej zmluvy medzi účastníkmi, ktorej predmetom bol byt spravovaný žalobkyňou a bol daný do nájmu žalovaným, skončením nájomného vzťahu dňom 31. marca 2010 uplynutím doby nájmu

dohodnutej v zmluve v znení jej posledného dodatku, po skončení ktorého nájom bytu obnovený nebol, nevypratáním bytu žalovanými po skončení dohodnutej doby nájmu a užívaním bytu žalovanými bez právneho dôvodu, z ktorých dôvodov žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných k vyprataniu bytu s tým, že im na splnenie tejto povinnosti určil primeranú lehotu v dĺžke 30 dní. V časti o trovách konania rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 142 ods. 1 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku), vecne úspechom žalobkyne v konaní a priznaním jej voči žalovaným náhrady trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku 99,50 eur a náhrady trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava vecí, podanie žaloby, účasť na pojednávaní 3. júna 2013), a to 2 x 58,69 eur a 1 x 60,07 eur, paušálne výdavky 2 x 7,63 eur (pri úkonoch právnej služby vykonaných v roku 2012) a 1 x 7,81 eur (za úkony právnej služby v roku 2013) a dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“).

Opravným uznesením zo 14. októbra 2014 č. k. 12C/128/2012-94 súd prvého stupňa opravil vo výrokovkej časti napadnutého rozsudku prvý výrok na správne znenie: „Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní vystať sa z nájomného bytu č. XX z bytového domu súp. č. XXXX v stavbe vedenej na LV č. XXXX pre kat. úz. U. Y., nachádzajúcej sa na adrese U. Y., R. XXXX, byť vypratať a odovzdať žalobcovi v lehote do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku“. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 164 O. s. p., vecne potrebou zosúladenia výroku rozsudku vyhláseného na pojednávaní s jeho písomným vyhotovením.

Dopĺňacím rozsudkom z 3. novembra 2014 č. k. 12C/128/2012-106 súd prvého stupňa rozhodol tak, že spolu so žalovanými 1/ a 2/ sú povinní z nájomného bytu č. XX bytového domu súp. č. XXXX v stavbe vedenej na LV č. XXXX pre kat. úz. U. Y., nachádzajúcej sa na adrese U. Y., R. XXXX vystať sa, byť vypratať a odovzdať žalobcovi v lehote 1 mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku aj tí, ktorí s nimi bývajú. Právne dopĺňací rozsudok odôvodnil ust. § 710 ods. 1 až 4, § 712a ods. 9 O. z. a § 166 ods. 1 O. s. p., vecne tým, že žalobkyňa sa žalobou domáhala vypratania nielen žalovaných ale aj tých, ktorí s nimi bývajú a vzhľadom k tomu, že žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných k navrhovanej povinnosti, bolo potrebné k tejto povinnosti zaviazat' aj osoby, ktoré bývajú s nimi.

Opravným uznesením z 3. novembra 2014 č. k. 12C/128/2012-109 súd prvého stupňa opravil vo výrokovkej časti napadnutého rozsudku v spojení s opravným uznesením č. k. 12C/128/2012-94 zo 14. októbra 2014 prvý výrok rozsudku na správne znenie: „Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní vystať sa z nájomného bytu č. XX z bytového domu súp. č. XXXX v stavbe vedenej na LV č. XXXX pre kat. úz. U. Y., nachádzajúcej sa na adrese U. Y., R. XXXX, byť vypratať a odovzdať žalobcovi v lehote 1 mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku“.

Proti rozsudku podali včas odvolanie obaja žalovaní zjavne iba vo veci samej, so zrejším návrhom na jeho zrušenie (rozsudku) a vrátenie vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietali, že súd prvého stupňa prejednal a rozhodol vec v ich neprítomnosti, hoci požiadali o odročenie pojednávania 3. júna 2013 a uviedli dôvod, neinformoval ich, že vec bude prejednaná v ich neprítomnosti ani prečo nevyhovel ich žiadosti o odročenie pojednávania, rovnako ich neinformoval prečo bolo odročené prvé pojednávanie 15. mája 2013. Vytkli súdu prvého stupňa, že nerozhodol o zaplatení nájmu a nepredvolal ako svedka S. V.. Mali za to, že nie je pravdou, že užívajú dom (?) bez právneho dôvodu, zainvestovali 3.810 eur do domu plus svojpomocná práca minimálne v hodnote 2.000 eur, čím tržnú hodnotu zvýšili minimálne o 10.000 eur, investovali so súhlasom Ing. N., nemajú o tom písomný záznam, chcú len toľko aby sa aspoň čiastočne zarátali do nájmu ich náklady, nakoľko odkedy žalovaná 2/ nemá prácu a dieťa je chorľavé sú vo finančnej núdzi. Konateľ žalobkyne Ing. Michnya vo svojej výpovedi nepravdivo uviedol, že nevie nič o ich investíciách, hoci bol u nich, videokamerou zadokumentoval rekonštrukciu domu. Sudkyňa nevykonala dokazovanie len jednostranne (?), preto si myslia, že je zaujatá voči nim, súd prvého stupňa podľa nich neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonala dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe krivej výpovede vydala sudkyňa rozsudok. V závere odvolania uviedli, že žiadajú zaviazat' žalobkyňu, aby započítala ich náklady do nájmu bytu tak ako to navrhli v odvolaní, majú za to, že tak sa ich rodina nedostane na ulicu.

Žalobkyňa navrhla napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Odvolanie žalovaných považovala za zmätočné a nezrozumiteľné, z jeho obsahu nevyplývajú dôvody odvolania, žalovaní v odvolaní neuviedli žiadne relevantné skutočnosti k veci samej, ktorými by preukázali trvanie nájomného

vzťahu k bytu alebo spochybnili zánik nájomného vzťahu. Prebiehajúce trestné konania vo veci podozrenia z trestného činu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru voči žalovaným nemá žiadny vplyv na občianskoprávne konanie a nesúvisí s ním, preto dôvod uvádzaný v žiadosti o odročenie pojednávania 3. júna 2013 nemožno považovať za vážny dôvod podľa ust. § 119 O. s. p., pre ktorý by malo byť pojednávanie odročené. Vykonanie stavebných prác hoc aj s prípadným predchádzajúcim súhlasom prenajímateľa (ktorý súhlas žalovaní však nemali) nemá vplyv na trvanie nájomného vzťahu ako to predpokladajú žalovaní. Aj keby disponovali súhlasom prenajímateľa na vykonanie určitých stavebných zmien v byte, ich právo užívať predmetný byt zaniklo uplynutím dohodnutej doby nájmu. Žalovaní boli od začiatku súdneho konania nečinní a nepredložili žiadne návrhy na vykonanie dokazovania, od podania žaloby 7. augusta 2012 mali dostatok času vyjadriť sa k žalobe a predložiť dôkazy na vyvrátenie tvrdení žalobkyne ohľadom zániku nájomného vzťahu.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 a ods. 2 písm. b/ O. s. p. v medziach odvolania žalovaných celú vec (pretože od výslovne napadnutého výroku rozsudku vo veci samej bolo závislým aj rozhodnutie o trovách konania) a to podľa § 214 ods. 1 písm. a/, § 211 ods. 2, § 114 ods. 1 a § 101 ods. 2 O. s. p. na pojednávaní v osobnej neprítomnosti riadne predvolaných žalovaných 1/ a 2/ a právneho zástupcu - advokáta žalovaného 1/ (keď u žalovaných 1/ a 2/ a rovnako u advokáta žalovaného 1/ išlo o prípad neospravedlnenej neúčasti na pojednávaní) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné a napadnutý rozsudok treba (navzdory určitým formulačným nesprávnostiam, vyžadujúcim si formálnu zmenu rozhodnutia) považovať za vecne správny, nakoľko súd prvého stupňa zistil skutkový stav v miere odôvodňujúcej prístupenie ním k rozhodnutiu a vec i správne posúdil po právnej stránke.

V prvom rade je potrebné uviesť, že žalobu žalovaných o zaplatenie investícií nebolo možné odvolacím súdom v odvolacom konaní prejednať. Konanie o zaplatenie investícií je totiž konaním ovládaným dispozičným princípom (možno ho začať len na návrh), ktorého predmet vymedzuje jeho navrhovateľ. V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáhala vypratania bytu a žalovaní mali možnosť v takomto konaní sa len brániť (požadovať zamietnutie návrhu na vypratanie, prípadne tiež namietajú nedostatok niektorej z podmienok konania a z tohto dôvodu žiadať zastavenie konania). Návrh žalovaných na zaplatenie im žalobkyňou investícií však bol samostatným návrhom (žalobou), ak by taký návrh žalovaní podali ešte v prvostupňovom konaní (teda do času rozhodnutia o žalobe žalobkyne napadnutým rozsudkom), povinnosť vysporiadania sa s týmto návrhom (žalobou) by stíhala okresný súd (ktorý by o ňom podľa štádia konania, v ktorom by bol podaný mohol rozhodnúť vecne alebo ho vylúčiť na samostatné konanie podľa § 97 ods. 2 O. s. p.). Pretože však žalovaní v prejednávanej veci takýto návrh (žalobu) podali až v odvolacom konaní (až v podanom odvolaní voči rozsudku, keď predtým v ich písomnom vyjadrení k žalobe z 19. marca 2013 síce náklady na rekonštrukciu spomínali, avšak nežiadali aby súd zaviazal žalobkyňu započítať ich náklady do nájmu bytu), odvolací súd o ňom vecne rozhodovať nemohol, pretože na jeho prejednanie v prvom stupni nebol príslušný (por. tiež § 9 ods. 1 O. s. p.) a jediným rozhodnutím odvolacieho súdu o takomto návrhu by účastníci boli i zbavení konania o ňom v druhom stupni (prieskumu správnosti rozhodnutia). Žalobu žalovaných o zaplatenie investícií proti žalobkyňi, vznesenú až v odvolacom konaní preto podľa § 211 a § 97 ods. 2 O. s. p. vylúčil na samostatné konanie odvolací súd (s tým, že pokračovať v konaní o takom návrhu bude po právoplatnosti tohto rozsudku priamo súd prvého stupňa, na ktorý sa žalovaní s takým návrhom obrátili) ako to vyplýva z druhej vety výroku tohto jeho rozsudku.

Podľa § 14 ods. 3 O. s. p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Podľa § 15a ods. 5 O. s. p. ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

K žalovanými v odvolaní tvrdenej zaujatosti vec prejednávajúcej sudkyne súdu prvého stupňa voči žalovaným odvolací súd uvádza, že žalovaní mali výhrady iba proti postupu zákonnej sudkyne v prejednávanej veci, z ktorého dôvodu s poukazom na 2 ostatne citované zákonné ustanovenia na ich námietku zaujatosti neprihliadal.

Odvolačí súd nezdieľa názor odvolateľov o zaťažení konania tvrdenou vadou v podobe odňatia im možnosti konať pred súdom, majúcou spočívať v prejednaní a rozhodnutí veci v ich neprítomnosti, napriek ich žiadosti o odročenie pojednávania.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Citované zákonné ustanovenie umožňuje súdu, aby na pojednávaní prejednal vec v neprítomnosti účastníka za predpokladu, že tento bol na pojednávanie riadne predvolaný, a že na pojednávanie sa nedostavil a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. O odročenie pojednávania musí teda účastník konania (zástupca) požiadať (nestačí neúčast' len ospravedlniť) a žiadosť o odročenie pojednávania musí byť súčasne podložená „dôležitým dôvodom“. Dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania, posudzuje súd vždy podľa konkrétnych, individuálnych okolností prípadu.

Podľa § 119 ods. 1 O. s. p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov; podľa odseku 2 rovnakého ustanovenia účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä: a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel, c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Pokiaľ žalovaní namietajú odňatie im možnosti konať pred súdom prvého stupňa tým, že súd prvého stupňa na pojednávaní 3. júna 2013 vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti, je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalovaná 2/ si predvolanie - upovedomenie o odročení pojednávania určeného na deň 15. mája 2013 na deň 3. júna 2013 o 9.00 hod. prevzala už 3. mája 2013, žalovaný 1/ si rovnaké upovedomenie adresované mu na adresu jeho bydliska zhodného s bydliskom žalovanej 2/(jeho manželky) neprevzal na pošte v odbernej lehote, avšak o termíne pojednávania mal zjavne vedomosť od žalovanej 2/ už 7. mája 2013, kedy spoločne so žalovanou 2/ splnomocnil svojim zastupovaním v prejednávanej veci Dr. Ing. C. Z., ktorý podaním z 3. mája 2013, doručeným súdu prvého stupňa až 28. mája 2013 žiadal o odročenie pojednávania 3. júna 2013 z dôvodu, že: "1. Proti žalovaným, rodina M. sa vedie civilný spor od 30.1.2012. 2. Navrhovateľ: mesto Veľký Meder- Bytové hospodárstvo dodatočne 08.02.2013 podali trestné oznámenie § 206 T. p.! Obvodného oddelenia PZ - Veľký Meder dňa 14.05.2013 vydal uznesenie ČVR:ORP-326/VM-DS-2013, proti ktorému sme sa v zákonnej lehote odvolali a žiadame prokuratúru aby celú záležitosť prešetrila z dôvodu porušenia predpisov a zákonov! Z horeuvedených a na základe predložených dokumentov, žiadame pojednávanie odročiť až dovtedy pokiaľ nebude dôsledne celá záležitosť prešetrená a verifikovaná od prokuratúry! Okamžite Vás budem informovať a uznesenie z prokuratúry a PZ pošlem". V prílohe predložil uznesenie Obvodného oddelenia PZ Veľký Meder zo 14. mája 2013 ČVS:ORP-326/VM-DS-2013 o stíhaní žalovaných ako obvinených za prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru a sťažnosť žalovaných voči uvedenému uzneseniu.

Žalovaní a ich vtedajší právny zástupca teda mali možnosť zúčastniť sa pojednávania 3. júna 2013 a vyjadriť sa k veci, ktorú možnosť však nevyužili, na pojednávaní sa nezúčastnili, svoju neúčast' na ňom neospravedlnili, požiadali o odročenie pojednávania z dôvodu vyššie uvedeného. Súd prvého stupňa na pojednávaní 3. júna 2013 podľa § 101 ods. 2 O. s. p. uznesením rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaných.

Ak za tohto stavu prvostupňový súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaných, neporušil tým žiadne procesné ustanovenie a právo patriace žalovaným ako účastníkom konania a procesným postupom, ktorý zvolil, neodňal žalovaným možnosť konať pred súdom. Odvolací súd má zhodne so súdom prvého stupňa za to, že žalovanými uvedený dôvod na odročenie pojednávania nemožno kvalifikovať ako dôležitý dôvod v zmysle § 119 ods. 1 O. s. p. (keď takým dôvodom nie je bez ďalšieho vedenie iného civilného konania proti žalovaným, ani podanie trestného oznámenia, ani vedenie trestného konania proti nim ani podanie sťažnosti proti vzneseniu im obvinenia), žalovaní tiež neuviedli deň, kedy sa o dôvode dozvedeli ani elektronickú adresu, telefax alebo telefón, na ktoré by im súd bol mohol bezodkladne oznámiť ako návrh na odročenie pojednávania posúdil.

Odvolatelia tiež vytýkali súdu prvého stupňa, že nerozhodol o nájomnom, k tejto ich námietke odvolací súd uvádza, že zaplatenie nájomného nebolo predmetom konania v prejednávanej veci a preto nebol dôvod na rozhodnutie o nájomnom.

K ďalšej námietke odvolateľov týkajúcej sa nepredvolania svedka S. V., odvolací súd uvádza, že v prejednávanej veci návrh na výsluch takéhoto svedka žalovanými vôbec nebol v konaní pred súdom prvého stupňa podaný, až v odvolaní sa namietalo jeho nepredvolanie, keď nebolo vôbec zrejmé čo by sa malo jeho výsluchom preukázať. Aj v prípade označenia dôkazov rozhoduje súd, ktoré z označených dôkazov vykoná. Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 710 ods. 2 O. z., ak bol nájom bytu dohodnutý na určitý čas, zanikne tiež uplynutím tohto času. Ustanovenie § 676 ods. 2 neplatí pre zánik nájmu bytu.

Podľa § 712a ods. 9 O. z., pri zániku nájmu dohodnutého na určitý čas nemá nájomca právo na bytovú náhradu. Osobitný zákon môže ustanoviť, kedy aj v týchto prípadoch má nájomca právo na bytovú náhradu (podľa poznámky 5h/ ide o § 4 zákona Slovenskej národnej rady č. 189/1992 Zb.).

Podľa § 4 zák. č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami v znení neskorších predpisov, pri zániku nájmu dohodnutého na dobu určitú nájomca nemá právo na bytovú náhradu (podľa poznámky 6/ § 712 O. z.), okrem prípadu, ak nájom bytu skončil pred uplynutím dohodnutej doby z dôvodu, že byt bez zavinenia nájomcu nie je možné ďalej užívať alebo ak ide o služobný byt alebo o byt osobitného určenia a nájomca pred jeho užívaním ukončil užívanie iného bytu.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil a nebyť určitých formulačných nesprávností vyžadujúcich si formálnu zmenu rozhodnutia, bolo by dôvodným potvrdenie napadnutého rozsudku vo veci samej podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p..

Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že v prejednávanej veci bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že medzi účastníkmi konania, žalobkyňou ako prenajímateľkou a žalovanými ako nájomcami, bola dňa 9. marca 2006 uzavretá Zmluva o nájme bytu, špecifikovaného vo výroku tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorého výlučným vlastníkom je Mesto Veľký Meder a správkyňou žalobkyňa (na základe Dohody o spravovaní majetku mesta z 21. decembra 2004 v znení jej Dodatku č. 1 zo 17. decembra 2010), nájom bytu bol dojednaný na dobu určitú, ktorá doba bola opakovane predĺžovaná, keď v znení ostatného Dodatku k nájomnej zmluve bol nájom bytu dohodnutý na dobu

určitú od 1. januára 2010 do 31. marca 2010. Predmetná nájomná zmluva bola uzatvorená v písomnej forme, rovnako jej dodatky, v konaní nebolo sporné, že predmetnú zmluvu podpísali účastníci konania.

Rovnako v konaní nebolo sporné, že po uplynutí dohodnutej doby nájmu bytu nedošlo medzi účastníkmi konania k uzatvoreniu novej nájomnej zmluvy na ďalšie obdobie. Podľa žalobkyne žalovaní užívajú predmetný byt po zániku nájmu uplynutím dohodnutého času nájmu bez právneho dôvodu, žalovaní sú toho názoru že právnym dôvodom na užívanie bytu sú nimi vložené investície do rekonštrukcie bytu.

Podľa § 685 ods. 1 vety prvej pred bodkočiarkou O. z. nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania, a to buď na dobu určitú, alebo bez určenia doby užívania.

Nakoľko k uzavretiu novej nájomnej zmluvy o nájme sporného bytu medzi účastníkmi nedošlo, vloženie investícií do bytu nie je zákonným dôvodom vzniku nájomného vzťahu (ako sa mylne domnievajú žalovaní) a žalovaní nepreukázali žiaden iný právny dôvod oprávňujúci ich na pokračovanie v užívaní bytu, možno konštatovať, že žalovaní užívajú sporný byt bez právneho dôvodu, žaloba bol podaná dôvodne a pokiaľ jej súd prvého stupňa vyhovel rozhodol vecne správne.

Pri riadení sa týmito úvahami by tak bolo namieste potvrdenie napadnutého rozsudku vo veci samej (podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p.), nebyť nesprávnej formulácie výroku spočívajúcej v uvedení slovného spojenia „...sú povinní vystáť sa...” namiesto správneho spojenia „...sú povinní vypratať...”. Významnou charakteristikou výroku je totiž jeho určitosť. Vo výroku rozsudku súd má používať termíny, pojmy a spojenia, ktoré sú obsiahnuté vo všeobecne záväznom právnom predpise a ktoré majú svoj význam (zmysel). Súčasťou určitosti výroku je aj to, že výrok musí byť svojou formuláciou v súlade s dovolenými spôsobmi súdnej exekúcie, inak v prípade, ak by uložená povinnosť na plnenie nebola dobrovoľne splnená, nebol by nútene vykonateľný.

To bol dôvod, pre ktorý odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej ako inak vecne správny podľa § 220 O. s. p. zmenil spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto svojho rozsudku.

O bytovej náhrade nebol dôvod rozhodovať, keď ustanovenie § 712a ods.9 O. z. pri zániku nájmu bytu dohodnutého na určitý čas nepriznáva nájomcovi právo na bytovú náhradu, keď žalovaní nemajú právo na bytovú náhradu ani podľa ustanovenia § 4 zák. č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami v znení neskorších predpisov, keďže nespĺňajú dané zákonné podmienky ustanovené v tomto zákonnom ustanovení pre priznanie bytovej náhrady.

Súd prvého stupňa vecne správne rozhodol aj v časti o trovách konania účastníkov, keď podľa § 142 ods.1 O. s. p. v konaní plne úspešnej žalobkyňi priznal proti žalovaným právo na náhradu účelne vynaložených trov konania a pri nedostatku dôvodov spochybniť určenie výšky priznanej náhrady trov konania žalobkyňi (ktorá výška ani odvolaním žalovaných namietaná nebola) by tak bolo namieste potvrdenie napadnutého rozsudku aj v časti trov konania (podľa § 219 ods. 1 O. s. p.), nebyť aj v tejto časti nesprávnej formulácie výroku spočívajúcej v uvedení slovného spojenia „...sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť...” namiesto správneho spojenia „...sú povinní zaplatiť...”. Ohľadom určitosti a vykonateľnosti výroku platí rovnako už vyššie uvedené.

To bol dôvod, pre ktorý odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa aj v časti trov konania ako inak vecne správny podľa § 220 O. s. p. zmenil spôsobom uvedeným v tretej vete výroku tohto svojho rozsudku.

V odvolacom konaní tak rovnako ako v konaní prvostupňovom bola plne úspešnou žalobkyňa (formálnou zmenou rozsudku neutrpela, kým žalovaní so svojim odvolaním neuspeli ani len sčasti) a bola to tak

ona, komu vzniklo tiež právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania (podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.). Žalobkyňa podala návrh na priznanie jej náhrady trov odvolacieho konania a to len na trovách právneho zastúpenia, ktoré odvolací súd považoval za účelné trovy s nárokovateľnou náhradou odmeny za 2 úkony právnych služieb (písomné vyjadrenie k odvolaniu z 1. augusta 2013 a účasť na pojednávaní odvolacieho súdu 1. apríla 2015 podľa § 13a ods. 1 písm. c/ a d/ Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v aktuálnom znení, ďalej len „advokátska tarifa“) v sume 124,61 eur (1 x 60,07, 1 x 64,54), 2 paušálnych náhrad k nim (jednej sumou 7,81 eur za úkon urobený v roku 2013 a druhej 8,39 eur za úkon z roku 2015) v sume 16,20 eur, náhrady za stratu času na trase Dunajská Streda - Trnava a späť za 4 začaté polhodiny (4 x 13,98 eur) v sume 55,92 eur a cestovného 32,72 eur (11,49 eur náhrada za spotrebované pohonné hmoty + 21,23 eur základná náhrada za prejazdené kilometre - amortizáciu vozidla podľa počtu kilometrov), spolu 229,45 eur (124,61 eur + 16,20 eur + 55,92 eur + 32,72 eur), po pripočítaní 20% DPH v sume 45,89 eur, nárokovateľná náhrada spolu 275,34 eur (odmena podľa § 11 ods. 1 písm. a/advokátskej tarify, paušálne náhrady podľa § 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 rovnakej tarify a DPH podľa § 18 ods. 3 tej istej tarify), takúto sumu odvolací súd uložil neúspešným žalovaným zaplatiť úspešnej žalobkyni a to splnomocnenkyni žalobkyne (§ 149 ods. 1 O. s. p.) v zákonnej lehote 3 dní (§ 160 ods. 1 O. s. p. a nezistenie dôvodu pre výnimku z pravidla), pričom napokon v tomto prípade pre vznik len trov právneho zastúpenia nebol dôvod prisudzovanú náhradu členiť (§ 151 ods. 8 O. s. p. a contrario).

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Ak povinnosti ním uložené nebudú splnené dobrovoľne v určených lehotách, možno sa ich splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.